

Motion till riksdagen

1989/90:N266

av Rune Rydén och Per Stenmarck (båda m)

Ett rådgivningscentrum för handeln i
Öresundsregionen

För att motverka den ekonomiska stagnationen i Öresundsregionen bör de nordiska regeringarna gynna exportsträvandena inte bara från stora företag utan också från små och medelstora.

För att ligga i en region med tre miljoner invånare är Öresundsregionens näringsliv föga exportinriktat. En förklaring till den bristande exportbenägenheten kan sökas i det faktum att större delen av det som i århundraden varit Öresundsregionens närmarknad och ekonomiska uppland – södra Östersjökusten – genom krig och politiska beslut varit avskuret från omvärlden i nästan ett halvt sekel. En annan förklaring kan sökas i styrkan hos redan existerande handelsmönster – befintliga kunskaper utnyttjas medan det är ovisst om nya kunskaper ger sådan avkastning att kostnaderna för att inhämta dem känns motiverade.

Exportfrämjande information måste därför vara lättillgänglig – och tillförlitlig. EG har dragit slutsatserna av detta konstaterande och börjat bygga upp ett nät av rådgivningskontor för mindre och medelstora företag. Några av kontoren har redan inlett sin verksamhet i Danmark. Fler kan väntas.

Kontorens viktigaste uppgifter är (enligt EG-dokument nr S 53/66) Supplement till De Europeiska Faellesskabers Tidende 17.3.87) att ta emot och vägleda samt bistå företagen, att ge råd och sakkunnig vägledning rörande EG-frågor, att genomföra närings- och gemenskapsfrämjande åtgärder i företagen. Kontoren skall informera företagen om den interna marknadens funktion, om de EG-program de kan delta i, om initiativ till företagsamarbete i Europa, om teknologiöverföring och om finansväsen. Till grund finns databaserad information från framförallt Bryssel.

Enligt vår uppfattning borde liknande rådgivningskontor inrättas också i övriga länder i Norden, och i första hand i den region som ligger närmast EG-marknaden, som är den skånska Öresundskusten.

Med undantag för interna EG-uppgifter och viss information om teknologiöverföring, borde kontoret kunna tillhandahålla samma information som rådgivningskontoren i Danmark. Till detta bör läggas kunskaper om relationerna EFTA – EG och om förhållandet mellan företag i Norge och i EG.

Enligt vår uppfattning bör rådgivningen inte knytas enbart till EG. Ett kontor i Öresundsregionen bör kunna ge råd och upplysningar också om handel med andra och näraliggande marknader, främst de länder som gränsar till södra delen av Östersjön.

Ett rådgivningskontor i Öresundsregionen bör kunna ge råd inte bara till företag i de nordiska EFTA-länderna. Det bör kunna användas också av företag i Danmark: De danska företagen behöver information om handel med EFTA, men också om handel med Comecon/SEV-regionerna vid Östersjön. Organisatoriskt bör rådgivningskontoret knytas till en befintlig organisation, detta för att minska uppbyggnadskostnaderna och inkörningstiden. En befintlig handelskammare är förmodligen den lämpligaste moderorganisationen.

Placering i Malmö med åtföljande möjligheter till direktkontakt med handeln över Sundet, till Västtyskland, till Östtyskland och till Polen skulle ge centret ett ingående informationsflöde som skulle bli svårt att uppnå någon annanstans i Norden.

I första hand skulle användare bli företagen inom Öresundsregionen, men med kommande elektroniska kommunikationer och förbättrade förbindelser med snabbtåg och flyg, blir centret tillgängligt också för övriga Norden. Lämpligen kunde det också betjäna småföretag och företagarkooperativ i de andra Östersjöregionerna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inrättande av ett informationskontor i Öresundsregionen.

Stockholm den 22 januari 1990

Rune Rydén (m)

Per Stenmarck (m)